

NOTE (FLF-sekr.)

*Nedenstående henvendelse omdeles i udvalget
efter ønske fra Susanne Kristensen, formand for
Bevaringsforeningen for Sortbroget Jysk Malke race*

Til GRU ved hr. formand Anders Klöcker.

GRU har atter udsendt signaler om, at Udvalget principielt går ind for renavl, men giver på den anden side fortsat grønt lys for, at avlere kan tilbagekrydse sig frem til "gamle racer". Dette må vel nærmest opfattes som et forsøg på samtidig at blæse og have mel i munden. GRUs argumentation om fordelagtigheden af at skabe sig en større genetisk base i form af indkrydsning med fremmed materiale, deles bestemt ikke af en lang række førende udenlandske bevaringsspecialister, der tværtimod finder at metoden antaster racernes genetiske integritet. Under alle omstændigheder er der tale om en fastholdelse af det gamle GRUs rekonstruktionspraksis, som den internationale evalueringskommission, nedsat af Forskningsstyrelsen på foranledning af Fødevareministeriet, (IEC-rapporten-2002) ellers har henstillet til Danmark om at ophøre med.

På trods af dette, og at der er mange eksempler i de omkringliggende lande på, at man redder racer, som er mindst lige så truede som de danske, udelukkende gennem renavl og blot ved at øge bestandene, ikke mindst antallet af handyr, virker det påfaldende, at nogle danske forskere fra Foulum og Landbohøjskolen istedet har travlt med at fremsætte skræmmebilleder vedrørende renavlsprincippet. Særligt uforståeligt, når forskningsleder Peer Berg, Foulum, ved sidste avlerkursus på Gl. Estrup i alles påhør gav udtryk for, at man godt kan redde de gamle danske racer alene ved renavl, hvis blot man benytter hans "Eva-program" til avlsstyring.

Som avlere kan vi simpelthen ikke være tjent med fortsat at være i klemme mellem forskeres forskellige opfattelser af bevaringssagen, og vi forventede ærlig talt ikke at et nyt GRU blev besat med personer som åbenbart i virkeligheden har samme holdninger, som førte til det gamle udvalgs fald! Hvis det nye GRU overhovedet skal have en mening som bevaringsinstans og løse op for den problematik, som dets forgænger bragte dansk "bevaringsarbejde" i, er man i det mindste nødt til at acceptere, at der er avlere og avlsorganisationer, som i overensstemmelse med bl.a. IEC, ønsker at opformere de gamle racer udelukkende på baggrund af renavl. Iøvrigt er spørgsmålet, om det nye Udvalg overhovedet havde haft et rekonstrueret materiale af SJM at operere med, hvis det gamle udvalg ikke havde overtrådt skrifteligt indgåede aftaler om, at afgivet sæd fra de mest autentiske private tyre kun måtte anvendes til opformering inden for racen SJM.

Alt ialt virker diskussionen om fordelagtigheden ved indkrydsning malplaceret, når realiteterne er, at det sidste af det mest autentiske materiale er ved at gå til grunde. Ejerne af disse founder-besætninger er nemlig ved at opgive, dels pga. meget mangelfuld økonomisk støtte fra Staten, dels pga. at de føler sig direkte modarbejdede af GRU i deres bestræbelser på at få udbredt de gamle racer på basis af renavl.

Resultatet er altså, at mens snakken går i GRU, kan man snart komme i den groteske situation, at man har fået bevaret rekonstruktionerne, men samtidig har taget livet af det mest autentiske materiale! Såfremt dette ikke er tilsigtet, så må GRU i det mindste i forbindelse med fremlæggelsen af arbejdsplan 2005 efterkomme Avls- og Bevaringsforeningen for SJM's og RDM 1930's tidligere fremsatte ønsker om etablering af et særligt kodesystem i CHR-registeret, så avlerne har en reel mulighed for at skelne mellem avlsdyr på basis af renavl af de mest autentiske founderbestande og avlsdyr opavlet på basis af tilbagekrydsnings-/rekonstruktions-programmer. I modsat fald forstår vi ikke meget af, at GRU fra start havde så travlt med at pointere, at udvalget ikke agtede at fremtræde som et topstyrende organ. Hvis det ikke er topstyring at afspore det avlssystem, som de avlere, der genfandt racerne, ønsker at udbrede dem efter, hvad er det da?

Vi medvirker gerne til forhandlinger om de mere detaljerede spørgsmål vedrørende en ny kodning i CHR-registeret m.m., så vi får et system, som vi kan være tjent med. Gennemførelsen af Håkan Hallanders bevaringsmodel i flere niveauer, som vi blev undervist i på GRUs avlerkursus på Gl. Estrup, vil også i praksis kræve et kodningssystem, som det ønskede. I forbindelse med en opdeling efter autensitet, kan man så overveje graduerede støttesatser, alt efter forædlingsgrad eller, hvis bevaringssagen stadig fattes midler, om der overhovedet er rimelighed i at give støtte til andet end renavl på basis af founderbesætningerne.

Med venlig hilsen

Bevaringsforeningen for
Sortbroget Jysk Malkerace

Formand
Susanne Kristensen
Under Skoven 10
9460 Brovst